

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Birgit Bossen, Anja Bossen, Gudula Gräßmann

Strona pozwana: Brussels Airlines

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 7 ust. 1 zdanie 2 rozporządzenia (WE) nr 261/2004⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „odległości” oznacza jedynie ustalaną w oparciu o metodę ortodromiczną bezpośrednią odległość pomiędzy miejscem odlotu i ostatnim miejscem przylotu i to bez względu na rzeczywiście przebytą trasę?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. L 46, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht (Niemcy) w dniu 10 listopada 2016 r. – Stadt Wuppertal/Maria Elisabeth Bauer

(Sprawa C-569/16)

(2017/C 053/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Stadt Wuppertal

Druga strona postępowania: Maria Elisabeth Bauer

Pytania prejudycjalne

Czy art. 7 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy⁽¹⁾ lub art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej przyznają spadkobiercy pracownika zmarłego w czasie trwania stosunku pracy prawo do wyrównania finansowego za minimalny coroczny urlop przysługujący pracownikowi przed śmiercią, co jest wykluczone na mocy § 7 ust. 4 Bundesurlaubsgesetz (ustawy federalnej o urlopach, BUrlG) w związku z § 1922 ust. 1 Bürgerliches Gesetzbuch (kodeksu cywilnego, BGB)?

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 299, s. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht (Niemcy) w dniu 10 listopada 2016 r. – Volker Willmeroth jako właściciel przedsiębiorstwa TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth e. K./Martina Broßonn

(Sprawa C-570/16)

(2017/C 053/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Volker Willmeroth jako właściciel przedsiębiorstwa TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth e. K.

Druga strona postępowania: Martina Broßonn

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy⁽¹⁾ lub art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej przyznają spadkobiercy pracownika zmarłego w czasie trwania stosunku pracy prawo do wyrównania finansowego za minimalny coroczny urlop przysługujący pracownikowi przed śmiercią, co jest wykluczone na mocy § 7 ust. 4 Bundesurlaubsgesetz (ustawy federalnej o urlopach, BUrlG) w związku z § 1922 ust. 1 Bürgerliches Gesetzbuch (kodeksu cywilnego, BGB)?
- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy ma to zastosowanie również wtedy, gdy stosunek pracy wiązał dwie osoby prywatne?

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 299, s. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 14 listopada 2016 r. – INEOS Köln GmbH/Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-572/16)

(2017/C 053/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: INEOS Köln GmbH

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE⁽¹⁾ oraz przepisy decyzji Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE⁽²⁾ (2011/278/UE) sprzeciwiają się uregulowaniu państwa członkowskiego, które w okresie rozliczeniowym 2013–2020 przewiduje termin zawity prawa materialnego dla niezgłoszonych w terminie wniosków o przydział bezpłatnych uprawnień do emisji dla działających dotychczas instalacji i wyklucza przy tym korektę błędów lub uzupełnienie (niepełnych) danych we wniosku o przydział, stwierdzonych dopiero po upływie terminu ustanowionego w państwie członkowskim?

⁽¹⁾ Dz.U. L 275, s. 32.

⁽²⁾ Dz.U. L 130, s. 1.